

ASUL ELEVILOR

Revista elevilor din Școala cu clasele I-VIII, nr.3
"Ion Creangă", Tg. Neamț
Anul XIV, nr. 39 – noiembrie 2012

*"Toamnă a deliciașilor! Suflătorul meu cel mai adânc este
cuminat cu ea; dacă aș fi a păsăre, aș zbura de-a lungul
întregului pământ în căutarea a miș și miș toamne."*
George Eliot

Asul elevilor, nr.39- noiembrie
2012

Cuprins

**Dulce toamnă
aurie...pag.**

**Cercul pedagogic
al directorilor
Pag. 3**

**Istoricul școlii
--pag.4**

**Diverse
Pag.14**

**Fotografii diverse
activități... pag.21**

Blog: <http://scoalahumulesti.blogspot.com/>

Site: <http://scoalahumulesti.freeweb.ro/>

**Oferta
educațională
și proiecte
educaționale
Pag. 5-6**

**5 octombrie
ziua educației
Pag.12**

**Metoda
experimentului la
fizică...pag.19**

**Dulce toamnă
aurie...
Pag.7**

**Yiua
internațională
a Mării
Negre...pag.17**

**Suplimentul
Speak în limba
engleză...
pag.25**

Tarte d'automne...pag.24

Redactorul revistei: Aramă- Păsălău Carmen

Prof. Coordonatori: Aramă- Păsălău Carmen, Miron Paraschiva

Tehnoredactare, prof. corector, grafică color: Aramă- Păsălău Carmen

Redactori elevi: Lupoi Victorina, Lupu Xenia, Tănăsescu Adelina, Ungureanu Ana, Berbece

Denisa (a V-a), Roșu Denisa, Irimia Alexandru, Dulamă Iustin, Burtea Roxana, Diaconu

Dumitrița, Gaman Ana- Maria (VI A), Bălțătescu Alina, Stan Cătălin (VI B), Oglinzanu Gabriela,

Vasiliu Ana, Roșu Adrian, Iepan Cosmina (a VII-a), Turcu Ana-Maria, Ailincăi Diana, Ciocărlan

Manuela, Berbece Cristina (VII A), Burtnariu Roxana, Petrica Laura, Gavrițoia Bianca (VII B)

Mulțumim și pe această cale cadrelor didactice care ne-au sprijinit la realizarea acestui număr al

revistei noastre: prof. director Roșu Constantin, prof. Dana Grădinaru, prof. Aramă Păsălău

Tamara, prof. Barbu Ionuț, prof. Marian Elena

înv. Apetrei Ana, înv. Crăciun Natalia, înv. Bonteanu Iulia

e-mail: scoalahumulesti@yahoo.com

Cercul pedagogic al directorilor noiembrie 2012

**ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR.3 TON CREȘUNGĂ-ÎG
NEȘMI**

Programul activităților

**Prezentare: Repere legislative în asigurarea calității
învățământului preuniversitar**

**Dezbateri: Proiectarea managerială – premisă a învățământului
de calitate**

Schimb de bune practici:

Activitatea CEAC din școală

**Raportul anual de evaluare internă privind calitatea
educației din școală**

**Planuri de măsuri pentru îmbunătățirea rezultatelor
elevilor la Evaluarea națională**

Director,

Prof. Roșu Constantin

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 3 TON CREANGĂ - Tg. NEAMȚ

Etapa 1845-1863

În această perioadă este înființată Școala primară de către preotul Ion Humulescu și bădica Vasile (cel din Amintirile lui Creangă). Localul care a găzduit această școală era de fapt o "chilie" cu două camere aflată în poarta bisericii.

Etapa 1863 – 1883

"Școala comunală" a cunoscut multe întreruperi din lipsă de fonduri și învățători.

Etapa 1883-1887

"Școala Primară Nr. 2" – nou înființată, aflată într-o casă la "canton" pe drumul spre Piatra Neamț, școala Nr. 1 se afla la Topolița, atunci sat component al comunei Humulești. Școala se închide în 1887 din lipsă de fonduri. La 1 octombrie 1889 se înființează Școala de stat, sub oblăduirea învă. Ioan Posa, în locul fostei Primării a comunei Humulești. Primii dascăli ai acestei școli au fost Bancea și Constantin Stan.

7 august 1915 – decretul 1905 emis de regele Ferdinand prin care dă numele de "Școala primară Ion Creangă din Humulești – Tg. Neamț"

1919 – se pune piatra de temelie a actualei școli, Corp A. Din cauza vremurilor tulburi, construcția se finalizează abia după al doilea Război Mondial, în 1948, sub conducerea directorului prof. Toma Mosor, care respectă planurile unui arhitect care a conceput primăria orașului Craiova.

1920-1921 – prima grădiniță

1923 – se înființează prima Școală primară de fete

1934-1935 – prima clasă gimnazială a V-a, iar din 1935-1936 și clasa a VI-a

1970 – se construiește Corp B prin grija directorului prof. Afloarei Dumitru

1980 – Se construiește Corp C și apoi se finalizează o serie de lucrări mari sub conducerea domnilor directori: Crețu Eugen și Dobreanu Constantin

1990-2000 – se continuă munca de îmbunătățire a procesului educativ și instructiv și de consolidare a implicării școlii în cadrul comunității humuleștene. Director Lazăr Emanoil (1990-1995), prof. Aramă Păsălaș Tamara (1995-2003, 2005-2012), prof. Moroșanu Angela (2003-2005)

2003 – începe construcția unui nou corp de școală cu 4 clase (corp D)

2004 – inaugurarea noului corp D

Noiembrie 2006 – încep lucrările de consolidare la Corp A

Octombrie 2007 – încep lucrările la Corp C (grădinița) și s-a finalizat tronsonul I de la Corp A

Septembrie 2008 – finalizarea lucrărilor la Corp C

Martie 2010 – finalizarea lucrărilor la sala de sport, corp A.

Martie 2011- Finalizarea tronsonului II Corp A.

August 2012- recepție parțială baza sportivă.

Septembrie- octombrie 2012- Încercarea acoperișului și a tâmplăriei la corpul B.

Oferta educațională

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR.3 ION CREANGĂ- TG. NEAMȚ

Școala gimnazială Nr 3 „Ion Creangă” face parte din unitățile de învățământ din Tg. Neamț și are rolul de a educa elevii din cartierul Humulești, de a-i îndruma și pregăti pentru viață.

Școala e situată pe strada Mihail Sadoveanu, Nr. 20, orașul Târgu Neamț.

Școala are în componență 380 elevi în:

Ciclul preșcolar cu grupe: mică, mijlocie, mare.

Ciclul primar cu clasele Preg-I-IV;

Ciclul gimnazial cu clasele V-VIII.

Școala dispune de 3 corpuri de clădiri destinate elevilor din clasele I-VIII și de un corp de clădire pentru grădiniță, o sală de sport și o bază sportivă modernă, un laborator de informatică, o bibliotecă cu peste 15.000 de volume, cabinet de psihologie- logopedie.

Viziunea școlii

Performanța se obține prin muncă și dăruire.

Misiunea școlii

Școala cu clasele I-VIII Nr. 3 „Ion Creangă” oferă servicii de educație bazate pe calitate, performanță și egalitatea șanselor pentru toți elevii. Școala noastră promovează un învățământ modern, centrat pe elev în care metodele tradiționale alternează cu metodele moderne de predare - învățare.

Deviza noastră:

Succesul de astăzi reprezintă împlinirea de mâine.

Pentru anul școlar 2013-2014, planul de școlarizare cuprinde:

- 1 grupă mică (25 locuri)
- 1 clasă pregătitoare (25 locuri)
- 2 clase a V-a (50 locuri).

OPORTUNITĂȚI EDUCAȚIONALE:

Calitatea procesului instructiv-educativ este conform standardelor naționale de educație;

Diversitatea abordărilor metodologice și pedagogice se regăsește la nivelul fiecărei discipline de studiu.

Cadrele didactice sunt preocupate de formare continuă și autoperfecționare

Proiecte și programe educative derulate în școală: Școli pentru un viitor verde, Școala o necesitate, nu doar un drept, În satul lui Nică, Comori ale literaturii române, Spring Day, Ziua Europei;

Absolvenți admiși în învățământul liceal (peste 95% în anul 2012)

Proiecte educaționale

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR.3 TON CREȘUNGĂ- TG. NEAMȚ

Proiecte derulate de școala noastră:

- „Școala mileniului III - P&G” - în parteneriat cu școala Nr. 5 „Mihail Kogălniceanu” Tg. Neamț
- „Integrare prin alfabetizare” - în parteneriat cu Fundația de dezvoltare locală „Speranța”
- „Să învățăm despre pădure”
- „Școala aproape de noi” în parteneriat cu Primăria orașului Tg. Neamț și Asociația Pro Roma

Proiecte și parteneriate educaționale

Școli pentru un viitor verde- prof. Barbu Constantin Ionuț

POSDRU Școala o necesitate, nu doar un drept- în colaborare cu Asociația Tineri pentru viitor din București: Coceanu Maria, Scutaru Lăcrămioara, Aanei Maria, Frențescu

Alexandra

Școala aproape de noi- parteneriat cu Fundația Pro Roma din Iași- Drugău Mariana, Miron Paraschiva

În satul lui Nică- parteneriat cu Școala Țibucani, Urecheni prof. Aramă- Păsălău Carmen

Comori ale literaturii române- parteneriat cu Școala Centrală din București prof. Miron Paraschiva

Voluntariat- parteneriat cu Fundația Omenia și Fundația Speranța din Tg. Neamț

Parteneri în cadrul unor proiecte educaționale

Arc peste timp- parteneriat cu Școala Bălțătești - prof. Miron Paraschiva

Atitudine pentru viitor- parteneriat cu Școala Agapia- prof. Miron Paraschiva

Sărbătoarea Paștelui în sufletul meu- parteneriat cu Școala Girov- prof. Miron Paraschiva

Codrule, codruțule ...- Clubul copiilor din Tg Neamț- prof. Miron Paraschiva

Pe aripi de primăvară- Liceul tehnologic Petricani- prof. Miron Paraschiva

Ocotind natura, salvăm viața pe Terra- Școala Girov- prof. Miron Paraschiva

Muguri de viață în Lumina Învierii- Școala Ruseni- prof. Miron Paraschiva

Dulce toamnă aurie

Dulce toamnă—
Apetrei Maria-Mirna, clasa IIB

Toamnă, toamnă, ai venit,
Cu flori m-ai ademenit—
Ai trimis vântul cel dulce,
Păsările să le abunge.

Ai trimis vântul domol,
Să dea în livadă zvon,
Să se coacă fructele
Și să cadă frunzele.

Brună alb-ai așternut,
Pe vie mi s-a țesut,
Printre crengi și rămurele—
Fire moi și subțirele.

Toamnă, toamnă, ai venit,
Cu flori m-ai ademenit.
Eu te rog să nu mai pleci,
Să rămâi aici pe veci!

A venit toamna

Avasîlcău Emilian, clasa a IV-a B

Este toamnă. Soarele cel bătrân s-a ascuns după norii cei plumburii. Frunzele cele verzi se transformă în frunze arămiu, căzând ca niște lacrimi arzătoare și pline de tristețe.

Soarele mai trimite pe pământ și câteva raze. Pe burleanele caselor curg șuvoaie de apă. Vântul suieră ca un vârtaj.

Plantele cele triste își închid viața, pe când altele se gândesc ce se va întâmpla cu ele când vor veni zilele cele rele. Perele cele aurite sunt culese și păstrate în cămări. Merele ca niște perle sunt puse la gem. În vii, strugurii stau la rând pentru a fi culeși.

Oamenii și pe aceste friguri își strâng roadele. Ei se revoltă împotriva frigului și continuă să muncească. Femeile pregătesc zarzavaturile, compoturile, gemurile, dulceațurile, iar bărbații își procură lemne pentru iarnă.

Copiii încep un nou an școlar, iar munca lor se va vedea prin calificative bune. Și, din când în când, ei își mai ajută părinții lor la treburi. În februarie vor reuși în viitor să devină gospodari iscusiți și bine educați. Toate acestea se împletesc cu jocurile copilăriei, copiii găsind, de cele mai multe ori, și timp pentru joacă.

Animalele își caută vechile adăposturi și le refăcuțesc. Stohuri de cocori zboară pe cerul plumburii. Păsările, care rămân la noi în țară, se gândesc la zilele cele grele de iarnă. Toamna este un anotimp capricios și darnic, care oglindește hărnicia oamenilor. Privind cămările pline și hambarele încărcate, orice om gospodar va zâmbi liniștit atunci când va vedea primii fulgi mângâind pământul.

Dulce toamnă aurie

A venit toamna!

Aaniței Bianca, clasa a IV-a B

Este septembrie. Soarele nu mai încălzește mult, iar nopțile sunt mai lungi și mai răcoroase. Vântul cel rece împrăștie frunzele multicolore. De sus, din norii cenuși, tot cernă ploaia cea mohorâtă și rece. Brumăce argintie vine și distruge tot ce este viu și verde în calea ei.

În grădină, crizantemele galbene, dumintrițele păice, cațifelele brândușe își încep acum viața. Celelalte se plâng că o să le înghețe bruma. Legumele sunt pregătite pentru a fi culese de oameni harnici. Grădina rămăsese fără un pic de verdeață.

Lăvada însă este plină de fructe gustoase și coapte. Merele îmbujorate, perele parfumate și gutuile de aur sunt în coșurile oamenilor, gata să se transforme în dulceață pentru iarna friguroasă.

Oamenii sunt la cântat lemne în pădure. Unii sunt acasă la pregătit bunătăți, alții strâng recolta de pe ogoare. Copiii duc la școală, apoi îi ajută pe adulți la treburile gospodărești.

Animalele sălbatice se pregătesc și ele de venirea iernii. Își caută hrană și adăpost; ariciul culege mere în țepu său, ursul caută hrană, pentru a putea hiberna, căprioara aleargă și mănâncă mușchi de copaci, veverița și-a umplut cămăruța cu ghinde maronii. Unele animale își schimbă culoarea blănii, cum e iepurașul.

Toamnă, zână a melopeelor, ești o frumoasă doamnă, cu rochie țesută din fire de aur și argint, într-o caleașcă din frunze moarte. Bine ai venit, dragă zână!

A venit toamna!

Gavrioița Fabiana, clasa a IV-a B

Vântul adie ușor pe deasupra caselor. Soarele trist nu mă împrăștie căldură. Norii se pregătesc să arunce picăturile de ploaie atât de benefice roditorului pământ. Grădina este plină de bogății. Lăvezele sunt pline de fructele gustoase și dulci. Oamenii culeg struguri, sote cartofi. Ei trebuie să se pregătească pentru iarna cea geroasă și friguroasă.

Copiii se pregătesc să înceapă un nou an școlar, dar îi ajută și pe părinți la treburile din gospodărie. Fetele le ajută pe mămici la curățenie, gătit, iar băieții îi ajută pe tăticii la cărat.

Animalele sălbatice își fac adăposturi, își caută hrană pentru iarnă. Păsările încep să părăsească țara noastră, plecând spre alte țărâni mai calde.

Iar florile de vară se ofilesc pușin câte pușin, apărând cele de toamnă. Frunzele rugini se joacă între ele să vadă care cade mai repede din copaci. Pe jos, nu mai este iarba proaspătă, deoarece n-a mai căzut nici o picătură de aghiarnă binefăcătoare din nori. Toamna a așezat numai frunze rugini, roșcate și galbene, ca un pector iscusit. În zorii zilei, bruma cea hoțomană face o vrajă, fiind așternută ca un covor alb și cațifelat, semn că se apropie iarna cea răcoroasă.

Toți oamenii se bucură de venirea toamnei, aceea doamnă cu alaiul ei bogat.

Dulce toamnă aurie

Toamna

Enea Lavinia, clasa a IV-a B

A sosit toamna. Soarele palid nu mai are puterea pe care a avut-o înainte. Norii s-au infins pe tot cerul albastru. Vântul și ploile au început să-și facă simțită prezența cât mai des.

Grădina este plină cu multe legume care așteaptă să fie culese și adăpostite în cămări. Legumele sunt coapte: roșiile, castraveții, morcovii, dovleceii, porumbul, fasolele, pătrunjelul și păstâmacul.

Livrada este și ea plină cu diferite fructe moi și zemoase. După ce sunt culese, din ele se fac compoturi, magunuri și dulceați. Ele vor sta în cămară și se vor odihni în borcane. Unele fructe sunt puse în lădițe și păstrate pentru iarnă.

Oamenii au început să culegă via. Strugurii sunt mari și zemoși, numai buni de făcut mustul. Ei culeg porumbul de pe ogoare și celelalte furaje. Acum totul este cules, iar ogoarele sunt toate curate, numai bune de arat.

Copiii și-au ajutat părinții și așteaptă cu nerăbdare începerea unui nou an școlar. Ei s-au jucat, dar au contribuit și la treburile gospodărești.

Animalele își strâng hrana pentru iarnă și speră să fie o toamnă cât mai lungă. Veverițele își fac provizii cât mai mari de ghinde și ies mai rar din scorburi. Ursul mănâncă multă miere pentru a putea hiberna. Animalele de lângă casa omului se adăpostesc în grajduri sau cotețe. Ele simt venirea iernii, mai ceva decât meteorologii.

Toamna este un anotimp ploios, dar și bogat în legume și fructe. Este anotimpul când toate frunzele cad pe pământul umed de brumă. Toamna este cel mai frumos anotimp, pentru că ne umple cămările cu cele mai alese bunătăți.

A sosit toamna!

Pătrăcescu Constantin, clasa a IV-a B

A sosit toamna cu cer înmăsurat și rece. Soarele bătrân nu mai bate cu putere. Floile cad prin burlean, până ajung la un butoi. Apa este necesară pentru animale și oameni.

În grădini oamenii culeg legumele care au fost cultivate cu drag de oameni muncitori. Acestea sunt puse în lăzi speciale. Oamenii duc lăzile cu legume în cămări, în beciuri, și vor fi consumate la iarnă.

În livezi, oamenii culeg merele cele dulci. Ele sunt puse în lăzi de lemn și sunt depozitate într-un loc în care să nu înghețe. Doar câteva mere rămân în copaci, pentru că oamenii nu au ajuns la ele.

Oamenii merg la pădure pentru a aduce lemne pentru iarnă. Ei mai întâi cer voie de la pădurar.

Copiii sunt bucuroși pentru că a început noul an școlar. Ei îi aduc doamnei învățătoare flori și felicitări de mulțumire, pentru că doamna a avut răbdare cu ei.

Animalele se pregătesc pentru hibernare și își fac grote, scorburi, viziumi, cuburi. Păsările își fac cuiburile cu bețigașe, cu paie, cu iarbă și cu alte fire din care pot construi.

Toamna este un anotimp, care ne aduce multe bucurii. Bucuriile toamnei sunt: să strângem fructele și legumele, să strângem frunzele și să ne jucăm cu ele. Oamenii culeg ciochani de struguri și din ei fac mustul dulce ca mierea.

Toamna

Avram Marian, clasa a IV-a B

O adiere sublimă anunță sosirea toamnei, în caleașca ei de frunze moarte, îmbrăcată cu o rochie țesută cu fire de aur, pe cap purta o cunună bătută cu pietre scumpe în formă de fructe.

Ramurile împodobite de culoare și luminate, la fel ca frunzele care străluceau ca niște monezi de aur, păreau a fi o comoară tocmai descoperită. Bruma apleacă florile gingașe spre iarba ofilită. Păsările călătore au plecat, vâslind în înălțimi pe cerul trist.

Pe ogoare, în livezi, în grădinile de zarzavat, munca e în toi. Oamenii strâng recoltele. Porumbul auriu abia aștepta să intre în hambare. Fructele parfumate, legumele multicolore înveselesc privirea tuturor. Mustul viilor, de pe culmile încărcate de rod ale dealurilor, nu conținește să curgă.

Vietățile pădurii se grăbesc să-și adune, cu mare hărnicie, provizii pentru iarnă.

Soarele este departe și, din când în când, parcă ne e dor de o zi călduroasă de vară. Dar cel mai nostalgic pare a fi un greier, care, după cum spunea poetul, toată vara a cântat și a dansat și nimic nu a adunat.

Toamna se apropie de sfârșit prin văi și pe la răscruci vântul șuieră neîncetat, ducând cu ele frunze moarte și ciolini; o liniște apăsătoare, o liniște grea, care ne prevestește venirea iernii, se așterne peste tot.

Dulce toamnă aurie

A venit toamna!

Sandru Andrei, clasa a IV-a B

A sosit, în caleașca aurită, toamna, cea mai darnică încă a bătrâneții an. Pe cer încă se mai zăresc câteva lumini de soare din cauză că norii plumburii au acoperit soarele, cel care odată strălucea cu multă putere. Floile sunt tot mai rare, iar vântul suflă tot mai nervos. Zilele sunt din ce în ce mai scurte, iar nopțile se lungesc pe zi ce trece.

În grădină, toamna a pus multe daruri frumoase, multe legume de care noi ne bucurăm foarte mult. Unele flori își încheie viața și își scutură semințele, pentru ca noi să le punem la primăvară. Florile de toamnă abia acum încep a-și arăta frumusețea și delicatețea cu care ele au fost înzestrate. Pomii și-au dezbrăcat strâmbul verde și și-au luat unul potrivit pentru acest anotimp. Pe lângă pomi, se văd multe frunze galbene, roșcate, arămiu și ruginiu. Crengile pomilor sunt așa de încărcate, încât "se apleacă ca niște cercei cu niște grele pietre prețioase". Mere ca focul, maci întunecate, pere galbui, prune brumate și gutui cu puf galbui, fac ca livada să fie mai frumoasă și mai deosebită.

Oamenii culeg struguri, porumbul, cartofii, legumele și unele fructe. Gospodinele aleargă ca niște albinușe: pun zarzavatul, murăturile, fac zacuscă și dulceturi fel de fel. Frigul îi face pe oameni să se îmbrace mai gros și să stea mai mult în casă cu copiii lor.

Toamna deschide și porțile școlărilor. Băieții și fetele se întorc din vacanță ca "niște valuri mari de apă". Neuitătele clipe ale vacanței au fost când ne-am odihnit, am mers la munte, la mare, la bunici și am avut timpul necesar, pentru a ne încărca bateriile pentru noul an școlar. Noi ne reîntâlnim cu vechii colegi. Aceștia au chipurile bronzate, unii sunt mai lungani, iar alții mai bondoci. Glasul blând al doamnei învățătoare ne liniștește și ne îndeamnă la fapte bune. Toți copiii consideră că Zna școlii este o mare sărbătoare, așa de mare, încât ar merita să o însemnăm în calendare. Dar, pe lângă responsabilitățile de la școală, copiii își fac timp și pentru treburile gospodărești, pe care le fac singuri sau cu ajutorul părinților.

Pe cer se văd șiruri negre de păsări călătoare, care aduc pe aripile lor cântecele pădurii spre lungul drum către sudul însorit. Păsările mai bătrâne le dau sfat celor tinere, călăuzindu-le și străbătând meren, an de an, același drum. Ele vor veni la primăvară cu soarele pe aripi. Unele păsări vor rămâne la noi în țară și își vor repara vechile adiposturi, își vor căuta hrana necesară vieții. Unele animale vor năpârhi și își vor pune mai multă blană, pentru ca la iarnă să nu le fie frig. Bătrânul urs își adună și el hrană, pentru ca la iarnă să stea liniștit, să hiberneze și să nu umble atunci după hrană. Veverița cea jucăușă sare din creangă în creangă, dar fericirea ei se vede prin faptul că ea și-a adunat proviziile pentru iarnă în cămăruța ei din scorbura.

Mie îmi place anotimpul toamna, pentru că seamănă cu Zna melopeelor, care dăruiește naturii alai de frunze ruginiu și cântece de bucurie. Cum să nu iubim un astfel de anotimp, când el îți umple cămărilor și când stai în mijlocul naturii, simți o senzație de bucurie, fericire, împlinire și bunătațe, fiind totuși străbătut de briza de răcoare ce miște zărilor?

Bine ai venit, Zână toamnă!

Dascăli noștri Oglinzamu Gabriela, clasa a VII-a

Toți copiii spun mereu ca viața elevilor nu este ușoară. O mulțime de lecții de învățat, teste, teze și ore. Dar, oare ne-am gândit vreodată cât de grea este viața profesorilor?

Încă de când am intrat în clasa I, profesorii ne-au purtat pașii, ne-au încurajat, ne-au ajutat să ne perfecționăm și să dobândim cât mai multe cunoștințe.

Învățătorii ne-au ajutat să facem literele de mână, chiar dacă la început erau stângace. În timp, ele au început să prindă contur și, fără să ne dăm seama, deja scriam și eram pe cale să și citim texte din ce în ce mai diverse.

În clasele mici, am avut mai puțini profesori, pe care am ajuns să îi cunoaștem bine, cu care ne-am obișnuit să facem cursurile. Dar, când am trecut la gimnaziu, multe s-au schimbat. Au venit mulți profesori noi. Însă, cu timpul, am ajuns să îi îndrăgim și să îi respectăm pe cei care ne predau, deoarece ei pun mult suflet și efort ca să ne învețe. Iar noi suntem datori să îi ascultăm și să fim silitori, pentru ca munca lor să nu fie în zadar.

Dascălii noștri ar trebui să ne fie modele, să ne dorim să ajungem la fel ca ei. Sau, cel puțin, să încercăm. Când au devenit profesori, s-au angajat să educe viitoarele generații, să îi învețe cum să se comporte în societate și să le aducă un bagaj de cunoștințe, atât teoretic cât și practic.

Ei își dedică o mare parte din timpul lor școlii, lucrând acasă, corectând lucrări, pregătind lecții și încercând să ne facă orele cât mai plăcute.

Domnii profesori și doamnele profesoare au început, la fel ca noi, de pe băncile școlii. Au purtat uniforme și au dus ghiordane. Au studiat mult, au avut inițiativă și determinare, au mers la facultate și au ajuns unde sunt acum. Dar, cu siguranță, au depus și multă muncă.

Fără ei, școala nu ar exista. Nu ne putem aștepta de la niște simple manuale să ne învețe tot ce trebuie să știm. Da, sunt și ele importante, dar nu ne pot explica la fel de bine. O carte nu are experiență de viață, are doar cuvinte, care nu sunt îndeajuns pentru a ne pregăti pentru ce urmează.

În încheiere, aș vrea să le mulțumesc în numele tuturor elevilor pe care i-au avut profesorii școlii noastre, pentru că ne-au ajutat să ajungem până aici, să aflăm atât de multe despre lumea în care trăim. Ne-au îndrumat, ne-au vegheat cu grijă să ne însușim toate aceste lucruri și au încercat să facă din noi viitorii cetățeni, care vor fi capabili de multe lucruri, în lumea schimbătoare de mâine.

După mult timp, când școala ne va fi doar o amintire dragă și îndepărtată, ne vom aduce aminte de dascălii noștri și vom zâmbi. Ne va fi dor de ei, de ore, de tot ce am trăit între acele ziduri. Zilele în care ni se părea mult prea greu să continuăm, dar ne-ați încurajat să mergem mai departe. Fără dumneavoastră, cu siguranță, nu am fi reușit.

Unregistered version, please register. www.word-pdf-convert.com

5 Octombrie, ziua educației

Save the World. Save Our Children

**Dascălu în viața noastră
Vasilia Ana, clasa a VII-a**

"Învățătura este o perlă, o avere mare, pe care rudele n-o pot împărți între ele, nici hoții fura, și care nu se împușinează prin dăruire." (Bhagavadgita)

Pe timpul școlii mi dobândim doar cunoștințe legate de absolut tot ce ne înconjoară, ne și formăm un caracter și învățăm să ne comportăm în societate.

Toate aceste realizări sunt săvârșite sub îndrumarea unor dascăli care, în ciuda băjocurilor aduse asupra lor de către unii elevi și nu numai, continuă să își practice meseria aleasă cu la fel de multă dedicare.

Chiar dacă bagajul de cunoștințe cu care cineva termină școala poate să difere, acesta tot există datorită acelor minunați oameni care reușesc să prezinte numeroase informații în moduri atractive, astfel încât să poată fi reținute chiar din clasă. De asemenea, pleacă având format un caracter demn de apreciat deoarece fiecare profesor are un impact mai mult sau mai puțin semnificativ asupra sa, chiar dacă nu este capabil să realizeze acest lucru.

Din păcate, nu dintotdeauna fiecare avea dreptul la o educație, astfel încât prima formă propriu-zisă a sa era accesibilă doar celor ce aparțineau nobilimii; situația materială le permitea să angajeze dascăli sau să plătească taxele unor instituții specializate. În acest timp, ceilalți erau siliți încă de mici copii să lucreze în ateliere sau puși la munci grele.

Fiecare cadru didactic trebuie să fie respectat și ascultat de către noi, elevii, din toate motivele enumerate mai sus. Meritele lor sunt de necontestat pentru fiecare dintre noi. Chiar dacă cineva ar dori să nege, acest lucru este imposibil deoarece doar gândindu-se la acest lucru, mintea sa ar reuși numai să le atribuie chiar mai multe merite.

Mulțumită lor, orice om ajuns la maturitate își amintește de școală cu drag, păstrând câte un colțisor al inimii pentru toate amintirile frumoase ale acestei perioade.

Senzațional, oameni buni ! Porthos, mușchetarul întors de pe Marte după aproape patru sute de ani de la plecarea sa a acceptat să ne ofere un interviu în exclusivitate ! Chiar în acest moment, el se pregătește de interviu potrivindu-și noua cravată și aruncând zâmbete nervoase în jur.

- Onorate mușchetar, cum ați ajuns pe Planeta Roșie ? am întrebat eu pregătindu-mă să notez ceea ce urma să declare.

- Când am fugit de la munta mea cu văduva, am dat peste o femeie într-atât de frumoasă încât aveam impresia că murisem și ajunseseam direct în Rai ... amarnic m-am înșelat ! Dânsa m-a ademinit într-o farfurie ciudată dintr-un lan de grâu, s-a transformat într-o creatură chiar mai hădă decât cea pe care o părăsissem la altar și m-a împins pe o platformă ciudată, în jurul căreia se aflau alții ca ea. Următorul lucru pe care mi-l amintesc este că m-am trezit – și încă într-un costum care îl făcea pe firavul de mine să pară mai gras – într-o peșteră ! Mai târziu, un marțian ce cunoștea franceza mi-a dezvăluit că regina lor m-a ales pe mine pentru a ajuta la reînțregirea populației locului, populație care fusese înjumătățită de o boală incurabilă. Copiii mei, niște hibrizi, urmau să lucreze pentru extraterestrii cu sânge-pur.

- Cum ați reușit să vă acomodați acolo ?

- Fiind învățat să comunic cu ceilalți de către marțianul mesager și descoperind că mâncarea de-acolo era mai bună decât cea de pe Pământ, am ajuns să-mi accept noua menire și chiar să apreciez aspectul de statui de bronz cu capete exagerat de mari al extraterestrilor. Apa se găsea în rocile roșii iar hrana putea fi vânată – da, există și marțimale – ori culeasă dintr-un soi de copaci mumiți romerantreți. Fructele lor m-au menținut tânăr și chipeș și mi-au prelungit viața cu sute de ani !

- De ce v-ați întors pe Terra ?

- Planeta Marte este împărțită pe mai multe sectoare, după acel criteriu pe care oamenii l-ar putea considera "orientare religioasă". Pe când îmi învățam al două sutelea copil să vâneze tortoaze, am țintit cu arcul în ochiul lui Baraboncino, idohul de treizeci de metri al sectorului meu, orbindu-l. Solul a început să se cutremure iar copilul să plângă, însă mi-am păstrat calmul și m-am cocoțat pe Bino, încercând să-i înlocuiesc ochiul de rubin cu o rocă ce avea un aspect asemănător. Dar buf !, am căzut ! Din fericire, ceilalți erau plecați într-un congres din alt sector, iar eu am profitat de această ocazie și am șterpelit o navetă spațială cu ajutorul căreia m-am întors pe Pământ, povestii Porthos pe nerăsuflete.

- Le veți povesti și autorităților ce-ați văzut acolo ? am întrebat eu.

- Aș face-o, dar mă tem că mă vor spânzura crezând că sunt stăpânit de duhuri rele ! exclamă el.

- Domnule Porthos, eu vă mulțumesc pentru interviu și vă asigur, a cincisprezecea oară, că mi voi dezvălui nimic ! O zi bună ! i-am urat cu sinceritate fostului mușchetar.

La rândul meu, vă rog să-i păstrați secretul eroului nostru, pentru a mai putea trăi să exploreze tehnologia zilelor noastre și pentru a-și aminti cum este să trăiești printre oameni ...

(Vasilina Ana, clasa a VII-a)

Este multă agitație peste tot. Lumini, aparate de fotografiat cu blițuri puternice, camionete de la diferite posturi de știri, tot ce trebuie pentru a arăta că acest moment era cu adevărat important. Un moment istoric.

O mare de oameni venise ca să asiste la aterizarea rachetei R-427 care se întorsese dintr-o misiune importantă de pe - n-o să vă vină să credeți- planeta Marte. Dar, nu este una oarecare. Nu, este prima misiune la care a participat un om. Suspansul plutea în aer. Ziaristi și reporteri erau pregătiți să afle cine era curajosul pilot și să îi pună tot felul de întrebări.

În fața tuturor, însă, era o domnișoară reporter care se pare că a reușit să convingă lumea că știrca este numai a ei. Cu un creion, carnețel și reportofon, era gata să ia un interviu cu orice preț.

Privirile tuturor erau îndreptate spre cer. Racheta aterizase, răspândind praf și aburi. Dar, prin tot fumul, se observa o siluetă care pășea înspre mulțime. Era scundă, dar când își dădu casca jos, se ivi fața unui băiețel roșcat cu pistrui. Să fi avut vreo 12 ani poate...

Reporterica rămase puțin uimită, dar își reveni. Merse către el și îi întrebă:

- Domnule, ași putea să îmi acordai un interviu?
- De ce nu? Mi-au spus că trebuie să fac asta.
- Bine, mulțumesc. Hai să mergem într-un loc mai liniștit și să începem.
- Au mers într-o camionetă, s-au așezat pe niște scaune de lemn și reporterul a întrebat:
- Cum vă numiți?
- Eu mă numesc Tom Sawyer.
- Celebrul Tom Sawyer? Și cum ai ajuns să fi primul om care a ajuns pe Marte?
- Păi, aveam nevoie de o nouă aventură după ce am găsit comoara. Și, când am auzit că se caută un pilot, am știut că eu trebuie să fiu acela.
- Câți ani ai, mai exact?
- Am 14 ani.
- Reporterica era puțin surprinsă.
- Și cum ai lăsat un copil să piloteze o rachetă? Puteau să se întâmple lucruri rele? Cum te-ai descurtat?
- Am avut multe cunoștințe despre rachete și, bineînțeles, un pilot automat.
- Cum arată planeta Marte de aproape?
- E foarte mare și roșie. Pare că ar fi un deșert colorat. Mult praf și nu este un strop de apă. Acolo, dacă nu ai cască, nu poți respira. Așa se întâmplă peste tot în Spațiu. Când am aterizat și am coborât din rachetă am făcut un salt uriaș, de parcă aș fi zburat.
- Câți ani ai stat acolo?
- Am stat cam 2 ani.
- Dar, sincer, nu ți-a fost frică deloc?
- Ei bine, uneori mi-a fost frică. De exemplu, chiar când am decolat și am văzut Pământul atât de departe.
- Până la urmă, există merțieni?
- Eu nu i-am văzut, dar cine știe? Poate că doar se ascundeau de mine. Dar le-am lăsat o cutie cu niște hărți în caz că vor veni pe Pământ, să nu se rătăcească.
- Foarte bine! Îți mulțumesc pentru interviu, Tom. Ai fost foarte curajos. La revedere!
- Și eu vă mulțumesc! La revedere.

Oglinzama Gabriela
clasa a VII-a

Farmecul și importanța cărților

Unregistered version, please register. www.word-pdf-convert.com

Cu mult timp în urmă, oamenii, învățând să scrie, au creat cărțile. Se poate spune că a fost una dintre cele mai revoluționare invenții, prin care autorii și-au transmis ideile și trăirile sau au conturat personaje fantastice și întâmplări interesante. Ne-au purtat, cu ajutorul imaginației, în locuri în care nu am mai fost până acum și datorită lor ne-am îmbunătățit cititul și creativitatea.

Cartea este ca o mică planetă, cerul fiind paginile, iar literele înlocuiesc stelele obișnuite. O lume creată de om, cu pană și cerneală, care are abilitatea de a te captiva prin frumusețea ei. Sau, poate fi o bijuterie, unică și fermecătoare în febul ei, care, împreună cu literele, cuvintele și imaginile scânteietoare, îți iau ochii. Adevărate comori se ascund printre file. Trebuie doar să ai curajul să începi căutările.

Cu ajutorul cărților, știința a evoluat, și-a luat un nou avânt, iar popoarele s-au făcut remarcate, în feluri diferite, civilizațiile aducându-și contribuția la literatura universală. Ar trebui să citim des, chiar și câteva pagini doar, deoarece, astfel, putem să ne detașăm de grijile zilnice și să ajungem într-o lume în care putem fi oricine, ne dorim și putem avea aventuri sau alte lucruri care ne fac viața mai plăcută.

Literatura poate fi un concert special, în care avem trăiri și sentimente în loc de note și instrumente. Autorul este dirijor, iar noi, cititorii, putem fi spectatori la această desfășurare de forțe. Deoarece toți oamenii au o sete de cunoaștere înăscută, cărțile îi ajută să se descopere pe ei și lumea în care trăiesc. Natura, animalele, spațiul, toate sunt cuprinse în cărți, care sunt mai accesibile datorită bibliotecilor și librăriilor.

O carte este alcătuită din mai multe elemente, care depind unul de altul. O copertă ilustrată frumos atrage cititorul, poate mai mult decât una goală. Iar ilustrațiile din interior te ajută să îți faci o idee despre cum arată personajele create de autor, ca mai apoi să îți poți imagina tu singur întâmplările povestite. Chiar și tiparul literelor și foile contează, pentru calitatea cărții, dar mereu cel mai important lucru este povestea.

Tot timpul suntem înconjuțați de cărți, care ne învață multe lucruri. Dar, dacă nu le apreciem, nu ne sunt de nici un folos.

Oglinzani Gabriela
clasa a VII-a

Data de 31 octombrie a fost desemnată "Ziua Internațională a Mării Negre" în anul 1996, când toate cele șase țări riverane – Bulgaria, Georgia, România, Federația Rusă, Turcia și Ucraina – au semnat Planul Strategic de Acțiune pentru Reabilitarea și Protecția Mării Negre împotriva Poluării. Astfel, în fiecare an, în 31 octombrie, este serbată cea mai izolată mare a lumii.

Denumită *Portus Euxinos*, *Kara i Deniz* sau *Cernoie More*, Marea Neagră reprezintă o sursă de hrană și de sănătate, o muză a poezilor, un loc magic, un "unicum hydrobiologicum". De la "marea cea întunecată sau sumbră", cum au numit-o iraniienii, la "marea cea primitoare", cum aveau s-o numească grecii și latinii, istoria Mării Negre s-a scris din influențe asiatice și europene, cu imperii care s-au născut și au decăzut în jurul ei.

Suprafața: 466 200 km²;

Adâncimea medie: 1271 m;

Adâncimea maximă: 2211 m (în partea central-sudică);

Volumul apelor: 537 000 km³;

Lungimea maximă: 1200 km;

Adâncimea maximă a stratuluioxic: 150 m.

Marea Neagră este mărginită de șase țări: Ucraina, Rusia, Georgia, Turcia, Bulgaria și România. Are cel mai mare bazin hidrografic din lume, acoperind o treime din suprafața Europei. În fiecare an, râurile tributare deversează în bazinul său 350 km³ de apă, 85% provenind din cele mai mari 3 fluvii din Europa: Dunărea, Nistrul și Niprul.

Marea Neagră este o mare semi - închisă, cea mai izolată mare din lume, fiind conectată la Oceanul Mondial prin trei strâmtori: Bosfor, Dardanele și Gibraltar.

Deși adâncimea Mării Negre depășește 2000 m, viața marină se desfășoară doar în stratul său superior de 150-200 m, diversitatea în specii fiind foarte scăzută, în comparație cu cea a Mării Mediterane, care are aceeași origine. Într-o inventariere efectuată înainte de 1996, au fost identificate 3.774 specii, dintre care doar 168 specii de pești și patru mamifere marine, restul fiind organisme inferioare. Sub 200 m adâncime mai trăiesc doar bacterii care, consumând oxigenul, au dat naștere celei mai întinse „mări anoxice” „sărace în oxigen”, unde s-a acumulat un volum imens de hidrogen sulfurat și unde nu mai pot supraviețui decât câteva specii de bacterii. Această caracteristică reprezintă cheia unicității Mării Negre.

Principalele probleme de mediu cu care se confruntă Marea Neagră

Una dintre principalele amenințări la starea de conservare a ecosistemelor Mării Negre vine dinspre sărurile de azot și fosfor originare din îngrășămintele chimice folosite în agricultură, dar și din depozitele de gunoi de grajd și apele uzate netratate corespunzător. Acești "nutrienți" produc o supra-fertilizare a ecosistemelor naturale consumând stocul de oxigen, proces cunoscut sub numele de eutrofizare.

Prof. Barbu Constantina- Iosuf

În fiecare an, mii de tone de săruri de azot și fosfor pătrund în Marea Neagră, fie datorită metodelor învechite folosite încă în agricultură, fie din apele uzate insuficient tratate. Acești nutrienți stimulează dezvoltările fitoplanctonului, producând așa numitele "înfloriri", care în ultimă instanță produc adevărate "zone moarte" unde, în lipsa oxigenului și a luminii, celelalte organisme marine vor suferi reducându-și populațiile. Începând din anul '60 până în '90, eutrofizarea a produs cele mai mari perturbări în tot lanțul trofic. Procesul a avut deja consecințe dezastruoase asupra ecosistemului marin. În anul '80 și '90 se afirma că Marea Neagră este prima mare din lume care ar putea "muri", în sensul că nu va mai putea suporta hrănirea viețuitoarelor care o populează.

Semnale de însănătoșire a ecosistemului marin

Semnalele recente ca ecosistemul marin este în curs de însănătoșire sunt atribuite, în cea mai mare parte, căderii economiei din fostele state comuniste costiere Mării Negre și Dunării. Declinul agriculturii intensive a dus la scăderea bruscă a cantităților de săruri de azot și fosfor folosite ca îngrășăminte chimice, care ajungeau în mare în anul '70 și '80. Totuși, cercetătorii atenționează asupra faptului că, dacă nu se vor lua măsuri urgente de modernizare a agriculturii și a sistemelor de tratare a apelor uzate, reconstrucția economică ar putea duce la un alt dezastru ecologic, care probabil nu va mai avea nicio șansă de refacere.

Așadar, ecosistemul Mării Negre rămâne încă vulnerabil la impactul poluării, supra-pescuitului și dezvoltării costiere nedurabile. Înfloririle algale sunt încă intense iar ecosistemul este încă în fața riscului ca oxigenul să-și diminueze concentrațiile. Stocurile de pești cu mare valoare comercială, cum sunt cele ale sturionilor și calcanului, sunt în continuare în "suferință" datorită pescuitului ilegal/fraudulos, poluării și distrugerii habitatelor lor.

Semne de reabilitare s-au înregistrat și la vârful piramidei trofice din pelagial, unde se află animalele cele mai evoluate care trăiesc în Marea Neagră – cele trei specii de mamifere marine *Tursiops truncatus* (Delfinul cu bot gros), *Phocoena phocoena* (Marsuinii), *Delphinus delphis* (delfinul comun). Totuși, deși scăderea presiunii exercitate de eutrofizare și diminuarea populațiilor ctenofonului *M.leidy* au dus la o îmbunătățire destul de fragilă a habitatelor și rezervelor lor de hrană – pești – delfinii rămân, în continuare, cele mai vulnerabile la impactul antropic.

Prof. Barbu Constantina - Iosuf

Phocoena phocoena
(Marsuinii)

Metoda experimentului la fizică

Unregistered version, please register. www.word-pdf-converter.com

Ca metodă de învățare, experimentul este realizarea intenționată a fenomenului sau procesului studiat, în scopul observării lui directe, a măsurării unor parametri, ca și a modificării evoluției acestuia, spre a pune în evidență unele conexiuni cauzale. Raportului dintre epistemologia științifică și cea didactică trebuie să i se acorde o atenție deosebită, deoarece procesul de învățare a fizicii se bazează pe principiile de organizare a științei, asigurând apropierea metodelor de studiere a materiei de metodele de cercetare, fiindu-se seama de faptul că „ordonarea didactică nu se suprapune în întregime pe ordonarea științifică” (L. Neacșu).

Acest fapt este benefic și pentru elev, deoarece „școlarul, învățând fizica, este un fizician și e mai ușor pentru el să se comporte ca un fizician, decât să facă altceva.” (J. Bruner). Una din metodele principale ale fizicii este experimentul, astfel că în strategiile didactice care vor fi aplicate la lecțiile de fizică, rol prioritar va avea experimentul.

După L. Cerghil, experimentul este „o observație provocată, o acțiune de căutare, de încercare, de găsim de dovezi, de legături, este o provocare intenționată, în condiții determinate (instalații, dispozitive, materiale corespunzătoare, variații și modificări a parametrilor, etc.), a unui fenomen, în scopul observării comportamentului lui, al încercării raporturilor de cauzalitate, al descoperirii esenței acestuia (adică a legăturilor care-l guvernează), al verificării unor ipoteze”

Experimentul, ca și metodă activă, „are mai multă forță de convingere decât orice altă metodă și, deci, posibilități sporite de învățare asupra formării concepției științifice despre natură la elev” (L. Cerghil). Experimentul este o metodă eficientă, deoarece în cadrul lui se solicită mai multe capacități și aptitudini ale elevilor. Din aceste cauze, „aproape toate programele noi de învățământ pentru predarea științelor exacte... au adoptat metode de învățare multisenzoriale” (J.R. Davits). Din punctul de vedere al didacticii, tipurile principale de experiment sunt de confirmare și de cercetare și descoperire. După tehnica organizării activității, se deosebesc următoarele tipuri de experiment: individual, pe grupe și frontal. În cadrul studierii fizicii, există un șir de experimente care nu pot fi demonstrate decât frontal, de către profesor (după o anumită metodică).

Elevii își doresc să se aplice la lecțiile de fizică experimentul individual sau organizat pe grupe mici, destul de mulți profesori preferând experimentul frontal. Se observă deci, o contradicție între preferințele elevilor și oferta profesorului. Soluția este apelarea la teoriile didactice contemporane.

Analizând literatura de specialitate, se observă orientarea tot mai vădită a autorilor spre necesitatea de a se trece la experimentul individual, L. Cerghil afirmând că „elevul se dezvoltă prin exercițiile pe care le face, și nu prin acelea care se fac în fața lui”. Astăzi, predarea fizicii readuce pe primul plan *experimentul de cercetare și descoperire*. Nu se poate obține un randament înalt al realizării unui astfel de experiment, dacă elevii nu au deprinderile necesare de observare, comparare și clasificare. Până în această fază, elevii fac unele observări, însă de multe ori, formarea abilităților de observare nu are loc în conformitate cu cerințele teoriilor cogniției, în cazul respectivei metode de explorare a realității.

La pregătirea modelelor, profesorul va ține seama de cerințele față de reprezentarea iconică a informației. La vârsta dată, se asimilează mai bine materialul verbal concret și se formează baza de trecere la înțelegerea și memorizarea informației abstracte (după versiunea profesorului L. Neacșu). Tot mai în acest scop, este necesar ca profesorul să umeze schema de cercetare a utilajului real, folosit în experiment la analiza imaginii fotografice a respectivului mijloc tehnic, apoi la înlocuirea schemelor convenționale care reprezintă utilajul din experiență (conform afirmației unuia dintre promotorii teoriei cogniției, J. Bruner) - Treptat, accentul va trece de la o reprezentare cât mai fidelă a realității la una cu un anumit grad de abstracție, în funcție de vârsta copiilor (The Project Physics Course...)

Principalul scop didactic al experimentului se axează pe formarea unui sistem de gândire logică a elevilor, alături de însușirea unui limbaj corespunzător (prin explicații ale profesorului). Aceste explicații se vor structura și se vor prezenta astfel încât sarcina de învățare va putea fi înțeleasă și controlată de elev. Profesorul trebuie să-și organizeze activitatea și exprimarea într-o progresie a complexității, trecerea fiind treptată, fără salturi mari, astfel încât educabilul să poată urmări evoluția gândirii și activitățile profesorului în scopul organizării propriului experiment. Pentru dezvoltarea vocabularului științific al elevilor, li se vor solicita scurte descrieri ale experimentului.

Asul elevilor, nr.39- noiembrie
2012

Formarea la elevi a unei concepții juste despre rolul experimentului în fizică se va întemeia pe faptul că ipoteza nu poate fi considerată valabilă numai în urma unui singur experiment (pentru a nu se admite iluzia simplistă asupra metodei științifice), dar că înțelegerea măsurii în câteva experiențe în cadrul lecției s-ar justifica prin timpul alocat acesteia. De aceea, se va recomanda ca unele experiențe să fie repetate, la anumite intervale, caz în care profesorul se poate opri mai mult la unele aspecte ale experimentului, de aici trecerea la un nou nivel calitativ.

Pentru a înțea mai bine materia învățată, este bine să se obțină, în conformitate cu principiul complementarității, informații suplimentare cu privire la conținutul studiat anterior printr-un alt aranjament experimental (se aplică în general în cadrul lecțiilor de recapitulare, de generalizare, cu impact benefic asupra creativității). Profesorul trebuie să selecteze numărul minim posibil de instrumente și aparate ce permit ilustrarea tezelor principale ale fenomenului studiat (dacă sunt prea multe, sustrag atenția elevilor).

Randamentul experimentului poate fi sporit dacă vom alege utilajele pentru demonstrare în conformitate cu recomandările psihologiei (de exemplu, la studierea mișcării unui corp, informația se monitorizează mai bine dacă folosim bile policromatice, și nu monocolor).

Eficiența experimentului sporește prin crearea unei stări emoționale favorabile ce se obține în cazul unor demonstrații impresionante (ele înviorază predarea, stănesc interesul elevilor, se asociază ușor cu materia studiată anterior). Totuși, nu se va face abuz de experiențe, deoarece, în acest caz, elevii vor fi șocați de aspectul exterior, fără a acorda atenția cuvenită esenței efectului demonstrat. Efectuarea experimentului individual sau pe microgrupe necesită o pregătire minuțioasă din partea profesorului. Pentru elevi, mai ales în cazul celor ce abia încep studiul fizicii, experimentul are o importanță deosebită; le înfățișează copilor „adevărul absolut”, fiind necesar ca fiecare experiment să reușească.

Experimentul poate fi combinat cu aplicarea unor mijloace audiovizuale de instruire, software de simulare, în diferite lecții de fizică, pentru a oferi elevilor reprezentări intuitive pentru situații în care originalul nu este accesibil sau atunci când structura acestuia impune apelarea la o astfel de metodă. Proprietățile sistemului ce constituie modelul sunt mai ușor de studiat, oferind totodată posibilitatea confruntării rezultatelor obținute în urma unui astfel de studiu cu cele obținute în laborator sau prin observarea directă a realității. Acest tip de activități solicită elevii în parcurgerea unor etape importante:

- definirea modelului pornind de la sistemul real
- studiul pe model;
- compararea modului de comportare a modelului cu a sistemului real, identificând limitele modelului, în ce condiții acesta poate descrie suficient de bine originalul;
- dezvoltarea modelului inițial, adăugând elemente noi în definirea acestuia;
- un nou studiu pe model, o nouă confruntare cu originalul, etc., realizându-se astfel o mai bună cunoaștere a sistemelor fizice.

Utilizând diferite softuri educaționale, strategia didactică este cea care permite obținerea finalității dorite. Diferențierea instruirii impune ca materialele realizate de profesor pentru diferite lecții să fie adaptate grupului de elevi, nivelului abilităților elevilor, iar singura modalitate prin care elevii devin interesați de noțiunile primite o constituie integrarea experimentului în orele de fizică, fie cel real, din Laboratorul de specialitate, fie cel virtual, din Laboratorul A.E.L. Demersul didactic însoțit de (cel puțin) un experiment virtual trebuie să propună un *plan de lecție* foarte bine structurat și realizat, astfel încât să capteze și să mențină interesul elevilor în permanență. Tocmai din acest motiv, componentele interactive ale unei astfel de lecții devin extrem de importante. În acest sens, interactivitatea poate fi realizată în mai multe moduri, în strânsă legătură cu obiectivul educațional, obiectul de învățare cuprinzând:

- *animație* (realizată în cadrul unui fișier) - utilizarea animațiilor poate oferi prezentări atractive care să capteze atenția elevilor și să inducă găsirea soluției unei probleme.
- *simulare* - asigură un grad de interactivitate ridicat dar poate avea costuri importante. Totuși, simulările sunt recomandate chiar dacă - în unele cazuri - simplifică condițiile experimentului real. În acest din urmă caz, obiectivele principale ale lecției devin ghidarea utilizării și executării experimentului virtual, furnizarea de instrucțiuni on-line, asigurarea de informații legate de subiectele discutate și participarea elevului.

În general, abordarea utilizării experimentului virtual în clasă are o rată mai mare de succes în îmbunătățirea eficienței lecției, deoarece pune accent pe activitățile practice conduse de un cuplu de profesori inedit: *cel care se găsește la catedră și cel virtual!* De fapt, o lecție care folosește avantajele tehnologiilor Internet și multimedia se comportă sub forma unui profesor virtual, oferind un nivel ridicat de asistență prin:

- prelegeri cu suport multimedia;
- activități practice asistate de calculator;
- instrumente pentru evaluare;
- instrumente pentru învățare cooperativă.

Prof. Marian Elena

Unregistered version please register at www.pdfdrive.com
**Alegerile pentru președinția consiliului elevilor la
nivelul școlii noiembrie 2012**

**Prof. consilier de proiecte și
programe educative ,
Miron Paraschiva**

Prof. de limba și
literatura română,
Miron Paraschiva

Tarte d'automne

Unregistered version, please register. www.word-pdf-convert.com

Pour 6 personnes : 3 brugnons (à défaut des pêches de vigne)

1 petite grappe de raisin blanc (ici Italia)

1 petite grappe de raisin noir (ici muscat)

1 pâte brisée pur beurre, prête à cuire

100 g de beurre

150 g de poudre d'amandes

100 g de sucre glace

3 jaunes d'oeufs

2 petits oeufs entiers

20 g de maizéna

10 g de rhum brun

250 g de lait

Préparation : 60 mn

Cuisson : 30 mn

Repos : 30 mn

Temps total : 120 mn

Foncer un cercle ou un moule beurré avec la pâte à tarte. Réserver au froid. Faire une crème pâtissière avec le lait, les 3 jaunes d'oeufs, 50 g de sucre en poudre et 10 g de maizéna. Réserver.

Dans un saladier, battre le beurre en pommade. Ajouter la poudre d'amandes, le sucre glace, les oeufs entiers. Bien travailler au batteur. Ajouter ensuite le rhum et la maizéna puis 100 g de crème pâtissière.

Etaler cette crème sur le fond de tarte et cuire 30 à 35 minutes sur thermostat 6.

Surveiller la couleur. Lorsque la tarte est cuite, retirer du four et réserver.

Couper les brugnons en fines tranches et répartir ces tranches harmonieusement sur la crème aux amandes.

Placer au centre des moitiés de grains de raisin (épépinés).

Napper de confiture d'abricot tiède chinoisée ou de nappage pour tarte (au pinceau).

Conserver au froid jusqu'à dégustation.

Article par professeur ARAMĂ PĂSĂLĂU TAMARA

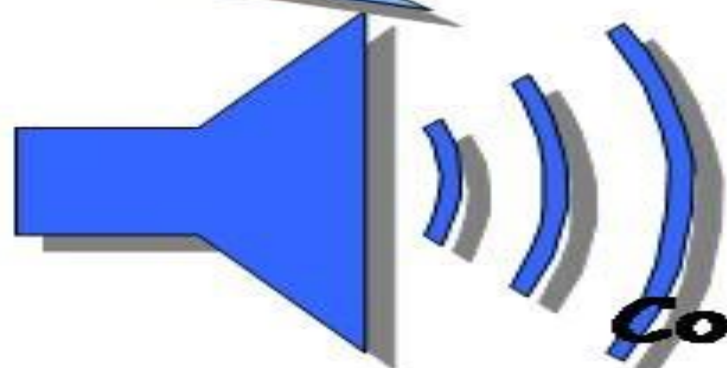
<http://cuisine.journaldesfemmes.com/recette/308911-tarte-d-automne>

**English Language Magazine
n°16, November 2012
School I. Creangă, nr. 3, Tg. Neamț,
Romania**

Speak!

Contents of this number

Halloween ... page 26

Curiosities about chocolate ... Page 28

Editor and graphic designer: Aramă Păsălău Carmen

Published in School nr.3, "Ion Creangă", Tg. Neamț

St. Mihail Sadoveanu, nr.20, Tg. Neamț

E-mail: scoalahumulesti@yahoo.ro

We thank all the students and teachers who helped to edit this number.

*Photos from the
Halloween party
organized in our school*

14 Funny Facts About . . . Halloween

1. Because the movie *Halloween* (1978) was on such a tight budget, they had to use the cheapest mask they could find for the character Michael Meyers, which turned out to be a William Shatner *Star Trek* mask. Shatner initially didn't know the mask was in his likeness, but when he found out years later, he said he was honored.
2. The first Jack O'Lanterns were actually made from turnips.
3. Halloween is the second highest grossing commercial holiday after Christmas.
4. The word "witch" comes from the Old English *wicca*, meaning "wise woman." In fact, *wiccans* were highly respected people at one time. According to popular belief, witches held one of their two main meetings, or *sabbats*, on Halloween night. An intense and persistent fear of Halloween is called Samhainophobia.
5. Samhainophobia is the fear of Halloween.
6. Fifty percent of kids prefer to receive chocolate candy for Halloween, compared with 24% who prefer non-chocolate candy and 10% who preferred gum.
7. The owl is a popular Halloween image. In Medieval Europe, owls were thought to be witches, and to hear an owl's call meant someone was about to die.
8. According to Irish legend, Jack O'Lanterns are named after a stingy man named Jack who, because he tricked the devil several times, was forbidden entrance into both heaven and hell. He was condemned to wander the Earth, waving his lantern to lead people away from their paths.
9. The largest pumpkin ever measured was grown by Norm Craven, who broke the world record in 1993 with a 836 lb. pumpkin.
10. Stephen Clarke holds the record for the world's fastest pumpkin carving time: 24.03 seconds, smashing his previous record of 54.72 seconds. The rules of the competition state that the pumpkin must weigh less than 24 pounds and be carved in a traditional way, which requires at least eyes, nose, ears, and a mouth.
11. Trick-or-treating evolved from the ancient Celtic tradition of putting out treats and food to placate spirits who roamed the streets at Samhain, a sacred festival that marked the end of the Celtic calendar year.
12. "Souling" is a medieval Christian precursor to modern-day trick-or-treating. On Hallowmas (November 1), the poor would go door-to-door offering prayers for the dead in exchange for soul cakes.
13. The first known mention of trick-or-treating in print in North America occurred in 1927 in Blackie, Alberta, Canada.
14. "Halloween" is short for "Hallows' Eve" or "Hallows' Evening," which was the evening before All Hallows' (sanctified or holy) Day or Hallowmas on November 1. In an effort to convert pagans, the Christian church decided that Hallowmas or All Saints' Day (November 1) and All Souls' Day (November 2) should assimilate sacred pagan holidays that fell on or around October 31.^e

<http://facts.randomhistory.com/halloween-facts.html>

Curiosities about chocolate

Unregistered version, please register. www.word-pdf-convert.com

As a result of a misspelling cacao became cocoa throughout the English-speaking world, where cacao refers to the tree that grows the melon-shaped pods. Inside the cacao pods are the beans that are the main ingredient for chocolate. Technically, they are cacao beans, but they are known throughout the cocoa industry as *cocoa beans*. The powder that is made from the beans is also called *cocoa*. If that is not enough there is a city east of Orlando, Florida in the USA named Cocoa as well.

In the 16th century the English once hijacked a Spanish merchant vessel carrying unroasted cocoa beans they considered them so disgusting that they threw the entire cargo overboard. Roasting is a crucial part in the manufacturing process and develops flavor and aroma.

The actress Katharine Hepburn confessed to be a so called *chocoholic*. She could eat 1 pound of chocolate a day and as an answer to the secret to her longevity she responded: - "A pound of chocolate a day, a healthy regular diet, and plenty of exercise."

Praline is a confectionary made by heating together a mixture of almonds or nuts and sugar until it turns to a brown liquid which usually is coated with chocolate. A Swedish *pralin* is a confectionary dipped in chocolate and filled with for example soft chocolate nougat, marzipan, fruits or liqueur. The word derives from the name of the French marshal and count César du Plessis-Praslin, duke of Choiseul, who lived during the 17th century and whose cook invented this sweet to please his master. In France a *praline* is a candied nut or almond. In Belgian French the word *praline* means the same as in English. If you want the same in France you must ask for a *praliné*.

During World War II the American soldiers were given three chocolate bars as part of their daily ration, each one containing 600 Kcal. Chocolate turned out to be an important source of nutrition that could easily be consumed during combat and has been used by the American forces ever since. Together with Hershey they improved the heat-resistant chocolate to withstand the hot sun during Desert Storm in the Gulf War. These chocolate bars remain solid at temperatures up to 60°C (140°F).

A chocolate bar contains more calcium, protein and B2 vitamin than a banana or an orange.

Chocolate contains tannins that counteract an enzyme that causes caries and the fat prevents the sugar from sticking on the teeth. Chocolate also contains calcium and fluoride which in their turn strengthen the teeth and fight cavities.

<http://www.chokladkultur.se/curious.htm>

Drawing made by Ailincăi
Diana, class VIII A